

ΣΥΝΟΔΙΚΗ ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ ΕΠΙ ΤΗΣ ΕΟΡΤΗΣ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ

**Ἡ Ἁγία καί Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἀγιωτάτης Ἀποστολικῆς
Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου,**

Παντί τῷ Χριστεπωνύμῳ Πληρώματι αὐτῆς.

**Χάρις ὑμῖν καί εἰρήνη ἀπό τοῦ ἐν Βηθλεέμ τεχθέντος
Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ.**

«Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καί ἐπὶ γῆς εἰρήνη...» (Λουκ. 6', 14).

Τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά,

Κάθε φορά πού γιορτάζουμε τά Χριστούγεννα καί ἐπιχειροῦμε μιά προσέγγιση στό μεγάλο μυστήριο τῆς ἐνανθρώπησης τοῦ Χριστοῦ, νιώθουμε τή σκέψη μας νά παραλύει καί τά γόνατά μας νά λυγίζουν μπροστά στό ἀνυπέρβλητο γιά τά μέτρα μας γεγονός. «*Ὁ ἄσαρκος σαρκοῦται· ὁ Λόγος παχύνεται· ὁ ἀόρατος ὁρᾶται· ὁ ἀναφής ψηλαφᾶται· καί ὁ ἀναρχος ἄρχεται*». Καί ὁ ἱερός ὑμνογράφος μαζί μέ ὅλους μας διερωτᾶται: «*Πῶς ἐξείπω τό μέγα μυστήριον;*».

Τό κύριο ἐρώτημα, βέβαια, στό ὁποῖο καλούμαστε νά ἀπαντήσουμε, εἶναι αὐτό τῆς ταυτότητας τοῦ Ἰησοῦ, ὁ Ὅποιος γεννήθηκε στή Βηθλεέμ τῆς Ἰουδαίας ἀπό τήν Παρθένο Μαρία. Ὁ εὐαγγελιστής Λουκᾶς καθορίζει ὅχι μόνο τήν ταυτότητα τοῦ Ἰησοῦ, πού γεννᾶται στή Βηθλεέμ, ἀλλά καί τό σκοπό τῆς γεννήσεως, μέ τά λόγια τοῦ ἀγγέλου πρὸς τήν Παρθένο Μαρία

κατά τόν Εὐαγγελισμό: «Ἰδού συλλήψῃ ἐν γαστρί καί τέξῃ υἱόν, καί καλέσεις τό ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦν. Οὗτος ἔσται μέγας καί υἱός ὑψίστου κληθήσεται, καί δώσει αὐτῷ Κύριος ὁ Θεός τόν θρόνον Δαυῖδ τοῦ πατρός αὐτοῦ, καί βασιλεύσει ἐπὶ τόν οἶκον Ἰακώβ εἰς τούς αἰῶνας, καί τῆς βασιλείας αὐτοῦ οὐκ ἔσται τέλος» (Λουκ. α', 31-33). Ἐξάλλου, ὁ εὐαγγελιστής Ἰωάννης μέ τό δικό του χαρακτηριστικό θεολογικό τρόπο περιγράφει τά στοιχεῖα τῆς ταυτότητος τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ καί μέσα σέ μία σύντομη, ἀλλά θεολογικά περιεκτική φράση περικλείει τήν οὐσία τῆς ἐνανθρωπήσεως: «Ὁ Λόγος σάρξ ἐγένετο καί ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν, καί ἐθεασάμεθα τήν δόξαν αὐτοῦ, δόξαν ὡς μονογενοῦς παρὰ πατρός, πλήρης χάριτος καί ἀληθείας» (Ἰω. α', 14). Γενικά οἱ εὐαγγελιστές μᾶς διαβεβαιώνουν, ὅτι ὁ Ἰησοῦς, πού γεννήθηκε στή Βηθλεέμ, εἶναι ὁ ἀναμενόμενος Μεσσίας, ὁ Υἱός τοῦ Θεοῦ.

Μέσα ἀπό τήν περιγραφή τῶν γεγονότων τῆς γεννήσεως τοῦ Χριστοῦ, ἐντυπωσιάζει ἀναμφίβολα ἡ ταραχή, πού κυριεύσε τόν Ἡρώδη καί ὄχι μόνο: «Ἀκούσας δέ Ἡρώδης ὁ βασιλεύς ἐταράχθη καί πᾶσα Ἱεροσόλυμα μετ' αὐτοῦ» (Ματθ. 6', 3). Ἡ ταραχή αὐτή τοῦ Ἡρώδη καί τῶν Ἱεροσολυμιτῶν ὀφείλεται στό γεγονός, ὅτι ὁ Χριστός μέ τήν ἐπὶ γῆς παρουσία Του ἀνατρέπει τά πολιτικά συστήματα καί τήν καθεστηκυῖα θρησκευτική καί προνομιοῦχο τάξη. Πίσω ἀπό τό «πᾶσα Ἱεροσόλυμα» πρέπει, ἴσως, νά ὑπονοηθοῦν ἡ θρησκευτική ἡγεσία, οἱ ἀρχιερεῖς, οἱ γραμματεῖς καί οἱ νομοδιδάσκαλοι, τούς ὁποίους κάλεσε ὁ Ἡρώδης, γιά νά τόν πληροφορήσουν, ποῦ ἀναμένεται νά γεννηθεῖ ὁ Χριστός κατά τίς προφητεῖες τῶν Γραφῶν. Ἀπό ἐκείνη τή στιγμή τόσο οἱ πολιτικές, ὅσο καί οἱ θρησκευτικές ἀρχές τοῦ Ἰσραήλ, τίθενται ἀντιμέτωπες μέ τόν ἐνσαρκωμένο Μεσσία, μέχρι πού τόν ὀδήγησαν στό σταυρικό θάνατο.

Ὁ ἀντίποδας τοῦ φόβου τοῦ Ἡρώδη καί τῶν Ἱεροσολυμιτῶν, ἀπό τήν ἀναγγελία τῆς γεννήσεως τοῦ βασιλέα τῶν

Ἰουδαίων, εἶναι ἡ χαρά ὅλων τῶν ἄλλων προσώπων, πού βιώνουν ἀπό κοντά τήν ἐνανθρώπηση τοῦ Χριστοῦ. Χαρακτηριστικοί εἶναι οἱ λόγοι τοῦ ἀγγέλου πρὸς τοὺς ποιμένες: «*Ἴδού γάρ εὐαγγελίζομαι ὑμῖν χαρὰν μεγάλην, ἥτις ἔσται παντὶ τῷ λαῷ*» (Λουκ. β', 10). Ἡ χαρά, συνδυασμένη μέ τήν ἐλπίδα, εἶναι ἀκόμη τό περιεχόμενο τοῦ μηνύματος τοῦ ὕμνου τῶν ἀγγέλων: «*Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καί ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία*» (Λουκ. β', 14). Χαρά, ἐπίσης, δοκιμάζουν καί οἱ μάγοι: «*Ἰδόντες δέ τὸν ἀστέρα ἐχάρησαν χαρὰν μεγάλην σφόδρα*» (Ματθ. β', 10).

Ἀπὸ τὰ ἀνωτέρω, γίνεται ἀντιληπτό, ὅτι ἡ γέννηση τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ διαχρονικά προκαλεῖ σέ ἄλλους μέν τό φόβο καί τήν ταραχή, σέ ἄλλους δέ τή χαρά. Ἀκόμη καί ἡ σύγχρονη κοινωνία καταλαμβάνεται ἀπό φόβο καί ταραχή, ἀπὸ τήν παρουσία τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ στὸν κόσμο, γιατί αἰσθάνεται ἔνοχη γιὰ τοὺς πολέμους, τό μῖσος, τήν τρομοκρατία, τή δυστυχία, τήν πείνα καί τίς ἄλλες ἀδικίες, πού ὑπάρχουν παντοῦ. Συνεπῶς, πνευματικό χρέος τῶν ὅπου γῆς χριστιανῶν εἶναι νά ἐργαζόμαστε πάντοτε, ὥστε ὅλοι μαζί νά μοιραζόμαστε τήν εἰρήνη τοῦ ὕμνου τῶν ἀγγέλων, τή χαρά τῶν μάγων καί τῶν ποιμένων, καί τὰ ἀγαθὰ τοῦ Θεοῦ.

Συμπερασματικά, ἡ γέννηση τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ καί ἡ τοποθέτηση τοῦ Θείου Βρέφους μέσα στή φάτνη, «*διότι οὐκ ἦν αὐτοῖς τόπος ἐν τῷ καταλύματι*» (Λουκ. β', 7), εἶναι χαρά γιὰ ὅλο τό λαό. Ἄν συγκρίνουμε αὐτοὺς πού ταράσσονται καί λυποῦνται μέ αὐτοὺς πού χαίρονται, τότε κατανοοῦμε, ὅτι τό μήνυμα τῶν Χριστουγέννων ἀπὸ τή μία μεριά εἶναι μήνυμα «*σωτηρίας*» τοῦ καταπονημένου ἀπὸ τήν ἁμαρτία, ἀπὸ τή δουλεία καί ἀπὸ τήν ταπείνωσή του στίς ἐξουσίες τοῦ κόσμου καί τοῦ διαβόλου, ἀνθρώπου, καί ἀπὸ τήν ἄλλη εἶναι προσφορά ἐλευθερίας, ἀγάπης, χαρᾶς καί εἰρήνης ἀπὸ τό Χριστό σέ ὅλα ἀνεξάρτητα τὰ πλάσματά Του.

Τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά,

Στίς καρδιές τοῦ λαοῦ μας μετριάζεται καί ἐφέτος, γιά τριακοστό δεύτερο τώρα χρόνο, ἡ χαρά τῶν Χριστουγέννων. Καί τοῦτο, γιατί ἡ τουρκική εἰσβολή ἐξακολουθεῖ νά κρατεῖ μέ τή δύναμη τῶν ὀπλων μοιρασμένη τή νῆσό μας. Σκληρή καί ἀδυσώπητη συνεχίζεται ἀπό τόν εἰσβολέα ἡ κατοχή τοῦ δόρειου τμήματος τῆς πατρίδας μας. Μέ πόνο ψυχῆς ταξιδεύουμε νοερά στίς κατεχόμενες πόλεις καί στά χωριά μας καί μέ βαθιά θλίψη φέρνουμε στίς σκέψεις μας τίς ἐκκλησίες καί τά ἱερά μας προσκυνήματα. Συλημένα καί βεδηλωμένα ἀπό τόν εἰσβολέα, στέκουν καί σήμερα, γιά μία ἀκόμη φορά, ἡμέρα τῶν Χριστουγέννων, βωδά.

Παρά ταῦτα δέν ἀφήνουμε -δέν πρέπει νά ἀφήσουμε- τήν ἀπογοήτευση νά μᾶς καταβάλει. Ψηλά οἱ καρδιές καί τό φρόνημα! Ὁ Χριστός μέ τή θεία Του γέννηση ἔφερε στόν κόσμο τά ἀγαθά τῆς εἰρήνης, τῆς ἐλευθερίας καί τῆς δικαιοσύνης. Γι' αὐτό καί ἐμεῖς ἀντλοῦμε θάρρος καί ἐνίσχυση ἀπό τήν ἐνανθρώπησή Του. Καί εἴμαστε βέβαιοι, ὅτι, ἀργά ἢ γρήγορα, θά κτυπήσουν οἱ καμπάνες ἀπ' ἄκρη σέ ἄκρη τοῦ νησιοῦ, γιά νά γιορτάσουμε καί τά Χριστούγεννα τῆς ἐλευθερίας μας. Ἀργά ἢ γρήγορα, θά καταξιωθοῦμε ἀπό τόν ἐνανθρωπήσαντα Κύριο νά γιορτάσουμε καί σέ μία ἐλεύθερη, ἐνωμένη, δικαιωμένη καί χωρίς στρατεύματα εἰσβολῆς καί ἐποίκους Κύπρο τά πανανθρώπινα τοῦτα ἀγαθά τῆς ἐλευθερίας, τῆς εἰρήνης καί τῆς δικαιοσύνης. Ἀρκεῖ, στηρίζοντας μέ συνέπεια τήν ἀξιοπρεπή στάση τῆς ὑπεύθυνης πολιτικῆς μας Ἑγείας, νά παραμείνουμε ὅλοι -Ἑγεία καί λαός- μέχρι τέλους σέ ἀγωνιστική ἐγρήγορηση, ἐνωμένοι καί συστρατευμένοι στά δίκαιά μας.

Μέ αὐτές τίς σκέψεις ἀπευθύνουμε πρὸς τοὺς πρόσφυγές μας, πρὸς τοὺς συγγενεῖς τῶν ἀγνοουμένων μας, πρὸς τοὺς ἐγκλωδισμένους μας καί γενικά πρὸς ὅλο τό λαό μας τό χαιρε-

τισμό της αγάπης μας. Εὐχόμαστε, ἀκόμη, ὅπως τό Θεῖο Βρέ-
φος τῆς Βηθλεέμ, ὁ Θεάνθρωπος Λυτρωτής, εὐδοκήσει, ὥστε
τό νέο ἔτος 2006 νά ἀποθεῖ ἔτος ἀπελευθερώσεως τῆς κατεχό-
μενης γῆς μας καί δικαιώσεως τοῦ ἀγώνα μας, ἀλλά καί ἔτος
εἰρηνικό καί καρποφόρο γιά ὅλο τό λαό μας καί γιά ὁλόκλη-
ρο τόν κόσμο.

Ἱερά Ἀρχιεπισκοπή Κύπρου,
Χριστούγεννα 2005.

Μετ' εὐχῶν ἐγκαρδίων ἐν Χριστῷ τεχθέντι
Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΥ

ΣΗΜ.: Οἱ Ἐφημέριοι καθίστανται ὑπεύθυνοι γιά τήν ἀνάγνωση τῆς πα-
ρούσης Ἐγκυκλίου κατά τή θεία Λειτουργία τῆς ἑορτῆς τῶν Χριστουγέν-
νων.